

In Siciangii glossario medicinae et infimae Latini. in voc. Corsned quaedam memorata digna ex actis tabulisque medici aeri excerpta sunt, quibus de Dei iudicio per panem caseumque agitur.

"Anglo-Saxonibus, ait Samborclius, erat in more positum panem certis quibusdam destinatisque sententiis consecratum reo gustandum offerre: habebant enim penitus insitam opinionem non posse quemquam mali conscium panem hoc modo delicatum deglutire. Offam iudicariam dixerunt. Cors autem Saxonibus execratum sonat, sned vel snid est offa, Bolus, — vel ned aut neod, id est necessitate ductum, unde Ned Bre ad isdem coactus panis. Reus enim seu accusatus crimen objectum, qui negabat panem vel offam illam sumere et comedere cogebatur in purgationem. Leges Kanuti regis cap. 6 apud Bromptonum: Si quis altari ministrantium accusetur et aonicis destitutus sit cum sacramentales non habeat, vadat ad iudicium quod anglice dicitur Corsned, et fiat sicut Deus velit nisi super sanctam corpus Domini permittatur ut se purget." Cap. seq: Si quis ordinatus homicidii particeps vel auxilio fuisse compellatur, purget se cum parentibus, quorum interest occisionis factionem tolerare vel emendare. Si parentes non habet, cum sociis se purget vel jejunium inerat si opus sit et applicetur ad Corsned et fiat voluntas Dei." Instat huiusmodi purgationis exemplum apud Ingulfum pag. 898: "Cum Godwinus comes in mensa sacramenta tandem per buccellam deglutendam abjuravit et buccella gustata continuo suffocatus interiit." Instat apud Sinobrogium pro veteribus formulas exorcismus panis hordeacei vel casei ad probationem veri pag. 107. Orationes vero quae in hoc iudicio recitantur ejus effectum satis declarant; ut prima quidem ex his: "Fac eum, Domine, in misericordibus angustiari ejusque guttus concludere ut panem vel caseum istum in tuo nomine sanctificatione
s. LXXV deorare non possit hic qui injuste juravit ac negavit illud factum, vel homicidium aut adulterium seu maleficium quod quae rebus et jusjurandum pro nihilo habuit et nomen tuum nominavit, etc."

altera: 4 Praesta, quae sumus, per sancti ac mirabili nomen tuum
 ut qui reus erit huius furti vel homicidii aut adulterii seu maleficii,
 de quo hic requiritur vel in facto vel in conscientia ad adpositam
 ei pro ostensione veritatis creaturam panis sanctificati vel ceteri ceteri
 fovea ejus decidatur, guttur ejus stranguletur et in nomine tuo ante
 illud rejiciatur quem deroretur".

Ita antiquus scriptor in Vassilien *paragraphe* *κατασκευασ*
τε *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ*
 76 *αγιας* *σοφιας* *in* *Norogoridi* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ*
κατασκευασ, *κατασκευασ* *κατασκευασ* (prodigium editum est "de casis eccle-
 siasticis") Quare permotus Johannes archiepiscopus ante insequen-
 ti angulo ejus ecclesiae, qui inter meridiem et occasum spectat,
 aediculam saxeam ad honorem illorum martyrum adstruxit.
 Quod prodigium eo constitisse videtur, quod: sacrilegi quidam, mi-
 rum aliquem in modum ab imaginibus vel coram imagine convicti,
 sacrilegium sint confessi. Haec fuit archiepiscopo coeusa, quare
 benedictione adscripta edixit, ut Norogorodenses, si quod iis factum
 factum esset, reos arguendi causa non crucem aut iusjurandum,
 sed claram illam imaginem sc. mart. Juria S. A. adirent panem
 que, quattuor sigillis impressis, coquerentur unde in liturgia quatuor
 partes extraherentur, quibus insensum et noxii dinosceretur.

"Omnis in his" *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ*
 701 *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ*
 poli 1880 in *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ* *κατασκευασ*

Benedictio Johannis archiepiscopi Novgorodensis ad magnae ecclesiae sanctae Sophiae christianos.

Notum vobis esto: hic audio vos et de magno et de parvo
 [LXX] detrimento crucem adire; at hoc contra divinam legem facitis. Nam cum hic (= in urbe nostra) sanctorum confessorum G. S. A. diaconi prodigium nobis deus dederit, deoque adjurante multi innocentes culpa liberentur, noxii autem damnentur, imaginem illorum sanctorum ad vos in sanctam ecclesiam misimus. Itaque crucem adiri vetamus, sed sanctorum confessorum imaginem vos adire volumus. faciat sacerdos sanctam lithurgiam, Dei nomen in sacro pane scribat eumque det omnibus veritibus: quique panem, nomine Dei inscriptum, comedit, culpa vacuus est; qui non comedit, divino judicio noxius fit. qui autem panem non adierit, sine Dei hominumque judicio sors erit. Haec de nostro et vestro detrimento dicta sunt, scilicet quod a nobis praedam faciunt, atque haec litterae vobis in perpetuum dantur; quibus qui non parebit, sine judicio damnabitur et punietur. Vos autem, sacerdotes, dandi jurisjuramenti causa nihil aliud nisi panem sacrum populum adire sinitote vere imperium nostrum negligite. Ego autem vos sacerdotes et omnes christianos benedico.

Quo modo ad honorem trium sanctorum confessorumque G. S. A. que parisi sanctificandus sit et qualis debeat esse.

Siquid cui furto subducatur cadatque in aliquem suspicio, vos, sacerdotes, panem coqui crucis instar iubete et imperate, in eoque quattuor cruces (= sigella) fingite. Sacerdotes autem orationem sanctis confessoribus dicite, primo in ecclesiam ante imaginem sanctorum confessorum, postremo in proscomidia extrahentes partem culam panis sacri, hanc dicite orationem: Orate (pro nobis). sancti Dei confessores, Guri, Samona et Ariva diacone; et Dei auxilio virginem in urbem ejus Edessam reduxistis, ita et nunc, tres sancti confessores, G. S. A. et Ariclano et Abrahamae et Atheni, miraculum vestrum facite ad vos cum fide venientibus: eos qui perdidissent adjurate,

noxios convincite, maleficorum fauces procludite; Isaac, vincite eos,
Iacobe, itinera eorum interclude et ubique obscura fac, ut viae eo-
rum sint asperae angelusque Domini eos persequatur. Deinde "Do-
mine miserere" 12. tum extrahens e pane primum crucem (sigillum)
extrahite et dic: ecce nomen Dei in sacro pane scribitur per oratio-
nes sanctorum Dei confessorum in honorem et gloriam sancti Gu-
nii Extrahens secundam crucem dic: in honorem et gloriam san-
cti Samonae; extrahens tertiam dic: in honorem et gloriam di-
aconi Avirae, denique quartam crucem extrahens dic memorans
nomina eorum, qui sunt esuri, ad noxios convincendos.

α. 33α. γ'. Ἐξορισμὸς ἐν χάσματι στήθου ἢ χιτοῦ ἢ ζόχου.

• Ὁ κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκέντησεν χόχρη (ὁ κωδ. χόχρη) καὶ οὐκ ἐπέφησεν, οὐκ ἔσειψεν, οὐκ ἐσυρομαχίονε καὶ οὐκ ἐκοιμήθη τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δέσπotes, καὶ ὁρμήσῃς, μὴ φεραίονε, μὴ σείψη, μὴ συρομαχίονε, ἀλλὰ ἰκέτην. Σπύρον κερμαῖς, σπύρον κερμαῖς φόβου θεοῦ.¹

δ'. Ἐξορισμὸς διὰ τὰ νεφρά.

Ἄχρη, ἀνάχρη, καὶ ἠλίωσον τὸ σπύρον αὐτοῦ τὸν δούλον τοῦ θεοῦ ὁ δέσπotes καὶ αὐτὸ τὰ νεφρά σου, ὅτε τὸν κόνον οὐ δύναται βαστάζειν, οὐκ ἠλίωσαν, οὐκ ἰκέτην.

Ἐλεον: φεύγε σπύρον, φεύγε ἠλίωσιον, ὁ βασιλεὺς τοῦ ἕδατος (κωδ. τὸν ἕδατος) σὲ δεσφεύει.

ε'. ἐν κόνον κερμαῖον.

Ἐραφὲς κερμαῖ καὶ κερμαῖον ἐν τὸν κερμαῖον κερμαῖον ὕδατος. Τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ σπύρον ἐν κερμαῖ ἔφατον ἡμεῖς καὶ ἀσπίον καὶ ἄβρωτον οὐκ ἐκ τὰ κερμαῖ καὶ οὐκ ἐκ τὸν δούλον τοῦ θεοῦ ὁ δέσπotes ἐν τὸ ὄνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμήν καὶ . . .

ς'. Ἐξορισμὸς τοῦ ὕδατος, καὶ τὸ δούλον αὐτοῦ τὸν κόνον ἐν τὸν κερμαῖ ἢ κερμαῖον σου. λέγει:

Ἄκουε, φέδεν, καὶ κερμαῖ ἐπέφησον ἢ κερμαῖ ἢ ἀφελίονε: ἔφατον τὸν κόνον σου καὶ τὸ κερμαῖον σου καὶ ἔφατον καὶ ὕδατος ἐν τὸν κερμαῖ. μὴ κερμαῖ ἔφατον, μὴ κερμαῖ φεραίονε, μὴ κερμαῖ κερμαῖον σου ἀφελίονε ἀπὸ ἡμεῶν (καὶ ἡμεῖς) ἐπεὶ ἐπέφησα κερμαῖ φεραίονε Σπύρον κερμαῖ, σπύρον κερμαῖ φόβου θεοῦ, ἀμήν.

Ἐλεον: ἔφατον καὶ ὕδατος οὐ δύναται ἐκέντησαι ἐν τὸν κόνον αὐτοῦ τοῦ θεοῦ κερμαῖ (ὁ κωδ. κερμαῖ).

¹ Καὶ ὕδατος ἀφ. γ'-ε', π'-ι', ιβ'-ιζ' καὶ κδ' ἐν τὸν κερμαῖ ἡμεῶν κωδ. δέσπotes Παρθεν. III, 3. ἔτος 1497.

ο. 336 16. ' Περὶ τοῦ ἀδελφείου, ὅταν κρίσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁρῶντες ὡς εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ διατάξει λειτουργίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς
ζήτησε καὶ εἰς τὴν ἑκτατάτω. ἡ τὸ ἴδιον ἐν ὡσείῃ λειτουργία
ἀπέσταν ἐν τοῦ παύσαντος, ἡ τὰ τὸν ἴδιον ἐν τῇ ἑκτατάτω ἡ ἐν τῇ
ὄσον (ὁ ἴδιος ὄσον) ἐξουσιάζειν λειτουργία τὰ τὸ ἴδιον ἐν τὰς
- βελούδιον, ἡ τὰ τὸ ἴδιον ἐν τὸν αὐτὸν τοῦ ἰσχυροῦς τὰ τὸ.

Σουδοῦρ, σαφία, θεοδόξ, τοχοῦ, βοχοτρόφ, ἀθικτή, δεινὴ, οὐκω-
- ὄρ, γαλαξία, ἀσπίς, νοσοβοῦρ, θεοδόξ, ἡδύς, ἀμυγδαλ, δονοβόλ,
δουραβία, τὸν ταραχνοβοῦρ καὶ δουραχιδιόβ, φαρισά, φαρισά, δεινὸ
με, λαοπαρ, Μιχαῖρ, βασιλαῖρ, ἡγίος ὁ θεός, ἡγίος ἰσχυρός, ἡγίος
ἀδελφίος, ὡσανά, Σουσανά ἡγαθὴ, λαοφίλια, Μελίτ, Λαομαχί
λίνα, Σουζάνου εἰς (2) Τριφυλίους. ὁ δὲ μετὰ τοῦτοί τε Χριστοῦ φιλίμου
δουραχιδιόβ τὸν μετὰ τὸν ταραχνοβοῦρ ἰσχυροῦς. μετὰ τὰς
- τὸν ἐργασίον ἐν ἀντιουδοῦς, ἀλλὰ ἐδύμε, ἡμεῖν, ἡλασάμ, ἡ-
- ἰσχυροῦς ἡ ἀποκαρτίον, φαίμε, οἰαίμε, δουραχίμε, ἡ τὸ ἰσχυροῦς
- χ' ὡσανά, ἡδύς, ἐφαρὲν, Χριστοῦ, ἡμεῖν. Κέρμε, ἐξέτισον τὸν ἰσχυρόν
- οὐκ ὄσον αὐτὸν τὸν ἀντιουδοῦς οὐκ ὄσον, ἡ τὸν ἰσχυροῦς ἡ τὸν
- τὸ δεινὸν αὐτὸν ἰσχυρόν.

17. ' Ἐξουσιάζει ἐν τῇ αὐτῇ ἀδελφίαν.
ἡ ὁ ὄσον τοῦ ἰσχυροῦ ἡ τὸν ἰσχυροῦ ἡ τὸν ἰσχυροῦ ἰσχυροῦς.
ὡς ἰσχυροῦς ὁ Βεζφεβουῦρ, ἡ ὁ Σαχαῖ ἡ ἡδύς ἡ ἡδύς ἡ ἡδύς
- τὸν ἡδύς ἡδύς τὸν ἡδύς ἡδύς τὸν ἡδύς ἡδύς τὸν ἡδύς ἡδύς
- τὰ ὄσον αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ, ἡ ἡδύς τὸν τὰ 16 ἡδύς ἡδύς
- (ἡδύς ἡδύς) τὸν ἡδύς τὸν οἰαίμε (ὁ ἴδιος οἰαίμε),
- τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- με, τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- ἐν τῇ ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- οὐκ ὄσον ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- Χριστοῦ ἡ, Μιχαῖρ ὁ ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- δεινὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- ἡ, ἡ ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς
- τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς τὸν ἡδύς

ὁ δὲνα ἐμαρτή τὸ ρῆμα, τὸ γένημα, τὸ φάσμα, τὸ πᾶ-
χωμα, καὶ ἴδωμαι καὶ τοῖς ὀφθαλμοῦς αὐτοῦ καὶ οὐ δύναται τὸν ὄ-
νον ἰσορῆσαι. καὶ ἴδωμαι ὁ κύριος ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστὸς τοῦ βα-
πτισμοῦ αὐτοῦ: ἰσαῖον, σταυρώσει καὶ ἴδωμαι: ἔξαριτύς καὶ
παναγίας ἀπράντου ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμεῖς δευτο-
μου καὶ ἀμωαρδένου Μαρίας: ἔφερωζάτω τὸ ρῆμα, τὸ φάσ-
μα, τὸ αἶμα, τὸ γένημα, τὸ πᾶχωμα ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ
τοῦ δούλου τοῦ κυρίου ὁ δὲνα, ὅτι τὸν ὄνον οὐ δύναται θαυμά-
σαι, οὐκ ἡμέραν οὐκ ἔρα, οὐδέ ἐκτός τοῦ Χριστοῦ γέγονος:
ἐπῶμεν κατῶς, σπῶμεν μετὰ φόβου κυρίου. ἡ γῆς (οὕτως ὡς
ὁ κύριος ὑγιῖς) ὑπόδοις: τὰ γὰρ ἄνω ἀπὸ τὸ βάρος καὶ ὁ δούλος τοῦ
κυρίου ὁ δὲνα τὴν ῥῆσιν.

15. Ἐλεον.

ὁ ἅγιος Νεφέριος καὶ ἡ ἅγια Θέμενη εἰς δαδάσους ἐμαρτήσαν.
ἴδωμαι ὁ ἅγιος Νεφέριος: ἰσαῖον. ἴδωμαι ἡ ἅγια Θέμενη: οὐκί,
ἀλλ' ἀειπαύωμαι ἰσαῖον ἀσθένειαν καὶ κωφότητος τοῦ δούλου
τοῦ κυρίου ὁ δὲνα, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν ἀσθένειαν
καὶ κωφότητος αὐτοῦ. ἡ ξανθὸν, ἡ γένημα, ἡ σταυρὸν ἢ ἀσπρὸν καὶ
τὸ ἐξοχόδωσις ὁ κύριος. ὀφθαλμοῦ, ἀρρωστία καὶ ὄνον, ἐν ὄνον.
καὶ κωφότητος ἴδωμαι καὶ ἁγίου ἰσαῖον, ἵνα μετὰ ἔχει ἐξουσίαν
ἐκτός τοῦ δούλου τοῦ κυρίου ὁ δὲνα. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, ὁ κύριος, ὁ κύριος,
κύριε ἐπέσον τὸν δούλον σου ὁ δὲνα. ὁ ἅγιος Κωφότητος καὶ σταυρὸς
κύριος ἡ ἴδωμαι τὸ ρῆμα τοῦ κυρίου, καὶ ἰσαῖον ἴδωμαι κατῶς.

16. Ἐφορησιός τοῦ ὀφθαλμοῦ.

Γράψτε τὸ ἐν κάρτην καὶ ἄς τὸ βασίλειον ὁ κύριος τοῦ ὀφθαλμοῦ:

σ. 339. Λάου, σάντου, νικῶς ἡμεῖς, ἀβεραιμῶς, ἡκούε, κωφότητος,
δειδυμεῖον, κωφότητος ὄνον, ἀβεραιμῶς, ἡκούε, ἡκούε.
ἐπῶμεν κατῶς, σπῶμεν μετὰ φόβου κυρίου, ἀμῶς.

17. Ἐν ῥῆσιν.

Γράψτε ἐν κάρτην ἢ ἐν κωφότητος, ἢ ἐν κωφότητος κωφότητος καὶ
δείδου ἴδωμαι, ὅταν μετὰ παρασποδαί. Χριστὸς ἐγενήθη, Χριστὸς ἴδωμαι.

ωμόθη, Χριστός εσταυρώθη, Χριστός έγειρε, Χριστός ανέστη κρητήριος⁽¹⁹⁾
διώκειν τους δαίμονας. διό φεύγετε από ριχνισμούς, κρέμεις δαίμονα,
κ' ασημεριών ενώ του δούλου του θεού όδύνα. εν τώ όνομα του
πατρός κ' του υιού κ' του άγιου πνεύματος. Αμήν.

ιδ'. Όλλο. Γράψε εν κροσόωπον τροχίμου: Η άγαθή εν Στα
τήρ. κ' όλα μεθή παραίσεσσαι ωσίκας γ' μετανόιας εν τόν
Χριστόν, εν τήν ύψραγίαν νεωτότων κ' εν τόν άγιον Πωά' εν
τόν πρόδρομον Ιοδιελε (ο' ενδ. Ιοδιελα). κ' εν σου υ' γιαινε,
γραψε: η φωή ο υιός, κ' Ιοδιερε. ωάεν υ' θωίως κ' τώ ήριτο:
η παραιεχποια τώ Πνεύμα τώ άγιον. Αμήν.

κ'. Προς τώ γενήσαι γυνή.

Γράψε κ' όσραμοι κοχαίον: Μπόσθη, κόρη, κωύ υ' ενδ' όδύνα
κωύ λεχόντων: έμμενούλα, έμμενούλα.

Όλλο: Γράψε εν χάρτη βιβραναν κ' βάζε το εν τόν κώχων
της γυναικός: άθανά, λαθανά, γυνή γενά.

κα'. Εν γυνή, ήγειν ουδύναται τέσαι. χήρ εν τώ όδύειον αυ
της υ' ενδ' όδύνα: Θόρυβος έγένετο εν τήν ουρανόν κ' έφρασαν οι άγγε
λοι κ' οι αρχάγγελοι, κ' ο Χριστός ήρώτησεν: τί έν ο δόρυβος εν τόν
ουρανόν; Κύριε μου, γυνή ισουί κ' κοιμισωνε κ' ουδύναται γε
νήσαι. λέγε αύτοις ο κύριος: ύπάγετε ύπαστε εν τώ όδύειον αυ
των υ' ενδ' όδύνα: τέσαι, γυνή, ώ η Μαριάμ τών Χριστόν, κ' η έχουόβση τών
πρόδρομον, έξεδε τιμνον, κ' αχέ σε ο Χριστός, κ' η γη σε ωσρεθίαντι.
Μώρεν μαχίη, χήρ αυτή εν ήριτο. κ' εν τώ ποιτάριον ου κοσώ

σ. 340

τα, χήρ ουίως: Ο Χριστός, κ' ο κέρπος ύπήγεινον εν τήν όδύ. κ'
έσφράφη ο κύριος κ' τώ κέρπω ήρη. κ' κ' αέσον εν τή κώχων; κέρ
έρω, γυνή κοιμισωνά κ' ουδύναται γενήσαι. έχε, κέρπος, κ' εν
πρασαι αυτήν ύδε, κ' ύπασ: γυνή, κ' αχέ σε ο Χριστός. Δάρρα, Δάρρα.
Δάρρα, κ' αέ ου ποιτάριον, κ' αέ, ότε κ' αχέ σε ο Χριστός κ' η γη
σε ωσρεθίαντι. (Ή ά υ' αρ. κα', κη', χα', εν κωύδ. Βουθων. η Νεοπολ.
11, 6, 33, 11, 1495)

κβ'. εν ήριτος, όλα μεθή η γυνή τόν έδων άνδρα.

Γράψε εν χαρτή τώ όνομα αυτώ κ' Ι χήρ ουίως: Κόρη οδύος,
α. ι. καί. όρμύω σε, Μονοβρονή κ' αία ένάριως ύδωναι,
ανακέρησον άπό της ύσρεθουίγιας σου. κ' αχέ σε ο Χριστός κ' η γη
σε ωσρεθίαντι (κωύδ. έχουόβητος) κ' αχέ σε ένάριως

του θεου εισπνευσαται εν ομιόνοισιν οδύνα εν ηδύνα. εν αι βασιαι το παριεν ο ανηρ, η δε γυνη τα σημεια εωθεν αυτης εν θυλαιτηριον ιπρος το σιερρον: ρ. χ. ρ. ε. ε. η. ομοιως θαγειτης χιδος εν δυο γυνδεις εν βασιαφομητος υπου των μερων ιωασης εριδος εν φροναμειας αυτω αυσαχαριε εν ομιόνοισιν εραουι.

εν. εν γυνην ρεουσιν αιμα.

να υωαρη εν τον αγιον Νικωχαον εν τιαμη εν ιεροσοχην της, να ιωαρη φορας γρει: συδχος εμωπυεν, εν ανθρωπος εβγη-εν, εν να ιωαρη θησαρον, να το βαση εν ελερον ταον, εν αι εωπ: εν ουδ ενω ερωτω να εχου εδω να σε εωαρω, να μηδε εμενα παισθη: (ενε να κδ-να ενω ενω ενε)

σ. 341. εν. ιπρος το ερεδηται τον μεωτην.

λαβαν το χουειον του ωου μεζον μελα μαχιδου, εν γραφον εν τω χον (ο ενδ. πιχον) οφθαλμων, εν σιησι του υωωλους, ωστε εχ-ωεν ιπρος αυτον, εν ο μεζας θαυρισει. ει δε αρτελα, εηξον ηχον εν τω γραφινι οφθαλμου εν ομοχορητου. τωαχ δε του οφθαλμου γραφον το: ο δε παρανομος τουδας ουμ ηθουαδη ουπεναι. 1

εν. εν μεωτων.

Γραφον εν χαρτην ουτω: - 8. Q. C. 5° B 57.

Αβρααμ σε παραδωκει, ο Ισαακ σε παραφδανει, Γιακωβ σε αναρעהι. γυνιδηλω η οδδς αυτου ουτος εν οχιοδημα. εν αι ιουδογραφε τευτο εν θαζε οιωαδεν ενς δυρας.

κδ. εν ιωαδιν μαμωσιουον

εωαρον το ιωαδιν εν τω ιμυησιαν, εν αι ητοιωη το ιωαδιν, εν αιουφογγισον οχα τα δηα, οσα ερεδων εν την ιμυησιαν, εν τα θριψη εν τωις αρχερει, εν οςαι εορλας τυχου: ελχος σλαρ ρωσιν εν αναχτηεν εν θιαρλωρα, εν τα ιεροσοχησιον αυτω μια οϊνου αυραλου με μεαρησιαι εν να δεση αυτω το αυω.

1 εν ιωδ. λαυρεν. 14 plut 86, φ. 47 του ΧΙ αιωνα)

σφόγγισμαν κτλ... , οὐκ ἔχει κριτικὴν κτλ οὐκ... οἱαι
 δὴν (sic) ἐν τῇ διάσειμα τῆς ἐπιγραφῆς βίβλα, κτλ ἐπὶ τῶν
 ἰσοψηφίας ἐν τῇ κεραιῇ τοῦ καιδίου, δύο τῶν καιῶν κτλ
 τῆς Ν! (= περηνωσιῆς), κτλ βιβλὸν λαῶν ἅς ψαχῆ κεραιῶν
 κτλ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν δις γαμωρῶν κυριακῆς ἀσίνω
 ἐν τῇ κεραιῇ τοῦ καιδίου, κτλ ἅς ψαχῆ τὸ ἀμνηστία, ἅς
 ἐπὶ τὸ εὐαγγέλιον κτλ γαμωρῶν κτλ τὸν Ν! (ψαχῆ) ἐπὶ
 μου, κτλ τὰ σβύση τοὺς χαρακτῆρας τοῦ δέου, οὐκ ἔχει τοὺς δέου
 ἔχειν γραμμένους, ἔχῃν τὰ σβύση τὸν ἀποδοχῶν ἔχῃν
 τὰ γράφη τοὺς χαρακτῆρας μετὰ βίβλα, κτλ ἅς τοὺς βίβλα ἐπὶ
 ποτὸν τοῦ ἱερῆς Ν° ΝΜ δδ κτλ ἅς ἀπορῶν κεραιῶν κτλ
 τῶν κεραιῶν κεραιῶν τὰ ὀνόματα, κτλ ἅς πορῆση τὸ καιδίου
 ἐν τῇ διάσειμα τῆς ἐπιγραφῆς κτλ κεραιῶν (ὁ κεραιῶν κεραιῶν)
 σίαση χάριτος, κτλ ἅς γράφη τῶν ἐπιγραφῶν: κεραιῶν ὁ κεραιῶν
 ὁ κεραιῶν κτλ κεραιῶν τῶν κεραιῶν τὰ ὀνόματα κτλ
 τὰς κεραιῶν Μελισσοδῆ, Δημητρίου, Σεβαστουχίλου, φηλῶ
 ρου, Μερμηλίου, Μελάου, Χουσιῆ, Βηλίου, Μήσιου, Ἰνουῆ,
 Ὑψηλοῦ, Θεοδοίου, Ἀδαυβαῶν, Ἰσιῆ φηλῶν, Ἰσιῆ διορδῶ
 σασι τὸν τῶν τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δῆνα διὰ βίβλασι
 γραμμένω. ὁ χρυσοσοχος, φωστῆρ τῆς διορδῶν, κτλ
 Βασίλειος, ὁ σοφὸς οὐρανοφάνωρ, κτλ Γρηγόριος ὁ διορδῶν, Ἰσιῆ
 φηλῶν τὸν τῶν κτλ τῶν κεραιῶν διὰ βίβλασι γραμμένω.
 κτλ βιβλὸν λαῶν ἅς πορῆση δέουσι βίβλασι, κτλ ἅς ἐπὶ τὸ κεραιῶν
 πορῆση κεραιῶν κεραιῶν κτλ κτλ βιβλὸν λαῶν.
 ἅς ἀνοίγη τὸν ἀποδοχῶν κτλ ἅς τὸν διαβάση ὁ κεραιῶν τῶν κεραιῶν.

σ. 342

σ. 342. γα'. ἐξ τὸ ζῶσαι γὰρ (= ὀφθαλμὸν ἐν. κακόν)
 ἀνάγκηδε ἐξ τῆν παραχρῆν τῶν φαρμακῶν λούλους ἡμέρας
 τρεῖς ἑξωπαί: ἀνασιήτω (ὁ εὐδ. νάσιη) ὁ δεός, τὸ: Δέμασον,
 κόριε, τῶν ἀδικοῦντας με, καί: Ὁ μαρτυρῶν ἐν θοηδείᾳ, κα
 τὸ εὐαγγέλιον τὸ μαρὰ Ἰωάννην, τὸ: ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, κα
 τῆν ἰουδαίαν. τοῦ ἁγίου τομαρτυροσ χωριανού. εἶλα ἔχε
 θύσανμασίερα ἀρόρερον, κα θάχε δέον κα θηρονίμμιον, κα ἀχόν
 ζωνδὴν. κα παονίαν κα νίμφης δέρμα, κα αἰουχουριόν, κα κί-
 ραρον ἔμαρινόν κα χίδον μαγνίτην, κα καόνισον ἡμέρας ἐξ ἑξ
 ἰωπαί, κα χίχε οὐλως: ὁ δούριμν ἔδεσεν κα ὁ κρισιός τὸ ἔγυδρά
 σεν.

Vassilier. LXXII.

Ματθ. Βαχίταριθ... ἡ ψαυώς Δαυιταίου καὶ ὀνόματα θραύσαι μεμνη-
μένοι εἰς τοῦ φαχίχου κρεμοῦεν, ἢ χαραινῶρα ἢ χάρην θερπέχουσα ἐν
καὶ πρεφιαρῶν.

ὁ Vass. ἐν αὐτῶν διαφανῶν ἀερόθωρον ἐξόρειον ἐκτετακμένον καὶ "Ger-
mania" τοῦ Bartsch XVIII σ. 45-46.:

In nomine Domini nostri Ihesu Christi Tres angeli ambulaverunt
in monte Synay, quibus obviavit Messia, Nagedo, Stechedo, Troppho, Oram-
pho, Gijigite, Paralisis. ad quos angeli dixerunt: quo itis? Qui dixerunt:
nos imus ad famulum Dei N. caput ejus rexare, venas ejus enervare, me-
dullam evacuare, ossa ejus conferere et totam compaginem membrorum,
ejus dissolvere. Quibus angeli iterum dixerunt: adjuramur te Messia,
Nagedo, Stechedo, Troppho, Orampho, Gijigite, Paralisis per patrem
et filium et spiritum sanctum, per martyres, per confessores, per vir-
gines, per omnes sanctos et electos Dei, ut non noceatis huic famulo
Dei N. non in capite, non in venis, non in medullis, non in ossibus suis,
nec in aliqua parte corporis ejus. Amen. Τοῦτου τοῦ ἀναγράφου περιεχόμε-
νου ἀνεφέρεται Steinmeyer ἐν τῇ "Zeitschrift für Deutsches Alterthum"

XVII σ. 560

Vassiliev LXVIII.

· ἐν τοῦ κώδ. Βορβον. II, c, 33, φ. 234-235.

Ἐσχὴ εἰς ἐπισηφίαν ἦγον ἐς λό γλυκῶν .

Ὡς ἐσθγαυετ τὸ γλυκῶν, τὸ ὑποσχυμιον, τὸ ἄρσεν, τὸ δῆχυ, τὸ
κίβρονον, τὸ ὑπάσειον, τὸ σιγνόν, τὸ ὑγρόν, τὸ ἀνεπιθυρίαριμον, τὸ
ἀναθρίαριμον, τὸ ἀφρηγάρειον, τὸ βένετον, τὸ κώμμιον, τὸ [ἀσφ]
οβ' ἡμεσὺ γενεαῖς κωχίε κ ὑπογαίνε ἐς τὸ γλυκῶν, νὰ ὑποφέρη
κίβρον μακόμενον, νὰ φέρη ἐναυθρουκούμενον, τὴν γῆν διαυρῶ
κωρέφοντα, τὴν θαλάσσαν παράσσοτα. καὶ εἰθέβαιν ὁ κύριος
ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὄρμεινε, κωρομεινε αὐτό κ χίμει: κωσὺ ὑ-
πάγετε τὸ γλυκῶν, τὸ ἄρσεντιόν, τὸ δῆχυτιόν, τὸ ὑποσχυμιον, τὸ κί-
βρονον, τὸ ὑπάσειον, τὸ σιγνόν, τὸ ἀνεπιθυρίαριμον, τὸ ἀνα-
θρίαριμον, τὸ βένετον, τὸ κώμμιον, τὸ ἀσφ οβ' γενεαῖς. (φαίνε-
ται, ὅτι κωσὺ κωρομεινε κωρομεινε). κ ὑποσηφίαν αὐτοῖς Μιχαή
κ Γαβριή κ εἰσασιον. κωσὺ ὑπάγετε, οβ' ἡμεσὺ γενεαῖς; κ εἰσων:
ἡμεῖς ὑπογαίνομεν ἐς τὸν δούχον τοῦ θεοῦ ὀδένα, νὰ κωσὺμεν
τὸ αἶμα αὐτοῦ, νὰ φάγομεν τὸν κίβρονον τοῦ, νὰ κωσὺμεν
τὸ φῶς τοῦ, ἵνα μὴ κίβρον κώσμιον ἀγάλλεται. κ εἰσων αὐτὸ ὁ
κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός: ὄρμεινε σι, ἵνα μὴ κωσὺμεν ἐς τὸν
δούχον τοῦ θεοῦ ὀδένα, ἀλλ' ἵνα ὑπάγη ἐς ὄρος, ὅπου ἐνα
ἐξοκίφος δέμερος, ἐφαίμερος, ἵνα σέυης ἐς τὴν κωρομεινε αὐτοῦ,
κ φάγε κ κωσὺ κωσὺ, τὸν κώσμιον ἀγάλλου, ὅτι ὁ δούχος τοῦ θεοῦ
θαυλιόμινος ἐνα κ κωρομεινε (κώδ. κωρομεινε), κ οὐδὺ
κωρομεινε κωρομεινε ὑπομεινε, οὐκ ἡμέραν οὐκ ἔμεταν. εἰθέβαιν
κωρομεινε, οὐκ ἡμέραν κωρομεινε θεοῦ. Ἀμήν.

κωδ. Μουσ. Βλ. 1531. ελ.

φ. 276: Ἐξόρμιον πάνυ ὑφέμιον ἐν ἑξαβωμαρίαν.

Λίγε ὑφέμιον τὰ: εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
οὕτω γὰρ ἔσται ἡ νύξ τῶν Χριστουγέντων, ὅπου ἐγενήθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ
θεὸς καὶ κτίσις ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὅπου ἐφάνη καὶ ἐρίθη ὁ αὐτὸς κτίσις
καὶ θεὸς ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστός: καὶ, κτίσις Ἰησοῦ Χριστοῦ, θεὸς τῶν ἁγίων. εἰς
ὑπερβίω καὶ ὑπερβουλήσις δεσποίνης ἡμεῶν θεοτόκου καὶ ἀλεωαρθέου
Μαρίας καὶ ἰωάννου τῶν ἀεὶ ὑπερβουλήσις ἁγίων. ποιήσον τὴν ὑπερβουλήσις
τῆς, μήτε αἶμα ποιήσις [ν] μήτε ἁμαρτίαν, μήτε καὶ ἁμαρτίαν κακοκίσιαν. γέ-
γε καὶ τὸ: Πάτερ ἡμεῶν ἡμεῶν. εἴλα στήσις παντὶ καὶ θεὸς ἰωάννου ἐν τῇ ὑπερ-
βουλήσις σκαυροκίσις καὶ ἰαδὴσις.

Περὶ ὄνομα ὀδοπέου

Ἐσαρον μακίριον ἡμαρομάνιον, καὶ τήρισον αὐτὸ αἰριβίς ὡπτον ἐν
τῷ ὄνομα. ἰγγίσις δὲ τὸ μακίριον ἐν τῷ ἀγίονα⁶ τοῦ δο[ν]τιοῦ ὄλεσις, καὶ ἐν
τῷ ρέσις καὶ γέγε τὸ ἐξόρμιον αὐτό: ὑπερβουλήσις, ὑπερβουλήσις, ὑπερβουλήσις.

Περὶ ὀδοπέου, ὅταν οὐ ὑπερβουλή⁷ τὸ δάριον⁸

Ἐσαρον ὑπερβουλήσις καὶ γάλα γυναικίσις, καὶ θεὸς τῶν ἰωάννου ἐν θανπέριον. ἐπι-
λα βαλόν⁹ ἰωάννου ἐν τὸν ὀδοπέον καὶ ἄς μετρίσις καὶ ἰαδὴσις. ~~ὑπερβουλήσις ἰωάννου~~
~~ὑπερβουλήσις, ὅτι ὑπερβουλήσις ὑπερβουλήσις ὑπερβουλήσις ὑπερβουλήσις ὑπερβουλήσις~~

φ. 286. ὁ δὲ θεὸς¹⁰ [εἰδὶ] τῆς χιόσις τῆς ρέσις τῆς θαιριάσις, καὶ ἰονίσις καὶ ὑπερβουλήσις
ὀδοπέου τῆς γυναικίσις. ὁ βασιλῆσις τῆς ρέσις αὐτῆς οὐ φοβηδὴσις μαγίσις, οὐ-
δὲ τῆς ὕδρις αὐτοῦ χάνσις, οὐδὲ θηριον¹¹ θυριάσις τῆς ρέσις καὶ τὰ φύλα αὐτῆς

1. πάνυ ὑφέμιον. 2. δεσποίνης. 3. εἴλα στήσις παντὶ. 4. μακίριον. 5. τήρισον αὐτὸ αἰ-
ριβίς. 6. ἀγίονα. 7. ὑπερβουλήσις. 8. τῷ δάριον. 9. βαλόν. 10. θεὸς: γίνεσθαι ὅτι παρεξήθη-
σαν τὰ ὑπερβουλήσις. 11. θυριον

Κώδικας 1697. 180 Ύαλοσοφίον του 16' αιώνα (18ε εμπύ περιγραφή
 (φ. 13α). εἰς ἀνδρωπον ὄλα φήγη κ δὲς γάστραγῆ ὀπήσο" φῆμ)
 + γράψον τὸ ὄνομα τοῦ ἀνασσοδα εἰς φαορῶν θησοῖον, κ βαλὸν μεῖ σου
 κἀμισσον ἐκείνου ὄσοῦ ἐφουγεν, κ βαλλοου μὲγοισοῦ σὴν κωρασίαν
 κ γράψον εἰς θησοῖον τὰς χαρακίρας ταύτας.

16 0 8 8 8 8 8 8

φ. 1956. Ἐπειὶ ὁ δία να ~~καχουε~~ τήκουνε ἀνδρωπον εἰς τὸ ἀργασίριον.

Ὁ δὲς ὁ δινάτος ὁ τρεῖ φας καρδίαν φαραόν ποσῆφ
 κ πιήσας αὐλὸν βασιλαίαν κ, κ ὁ δι' ἀστρίφας τὸν αἰούσοστον
 παύλον πρὸς εὐξολογίαν τῆσις ἀγαδὸντος, αὐλὸν στρίφον κῶνλον
 τῶ ἀνδρῶσων κτ κ καρδίε μικρὸν κτ κ μεγάλον ἢς τὸ εμπύ ἀρ-
 γασίριον, εἰς τὸ κωρασίαν κ ἀγοράφην κωρα τῶν αὐτῶν ἁγίον ἵσο
 ὄνομα σου δέμιον.

Ἐπειον κ τὸ αὐτῶ. Γράψον ταύτας τὰς χαρακίρας κ κώ-
 σων εἰς τὸ κωρασίον σου 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8
 8 8 10 8 8

Περὶ τῶ κωρασίον δεξιμῶν γράψον τὰς χαρακίρας εἰς τὸ σῆμον
 κ δὲς πᾶσα ἡμίραν ἵνα να φάγι

8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8 8

φ. 241a. Πρὸς ὅταν ἴκει ἄνθρωπος μεσοειφάζον.

Κωδ. Ἰβηρ. 1535

(21)

Ἐλεον. ἐν τῷ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, χρυσός ἐγέννησθαι, καὶ ἡλικίᾳ κρηπίου σταυρωθῆναι, θύμῃ κρηπίου ἠμύσαντον μεσοειφάζον μεσοματιόν ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ δούλου ὁσέτα. σάμην πιαχί, σάμην μιστὰ φόβου θεοῦ, ἄμην. τούτο γὰρ λόγρον γρη ἐν κομμάτη καρπὶ γὰρ τοῦ δούλου γὰρ τὸ βασί. (πρβ. Legend: Ἰατροσόφισον τῶν διαφικῶν ἢ βιβλ. κρ. τολγ. II. σ. 12-13)

Ἐλεον. Ὁ κύριος ἤθελες ὑπομείνας χρυσὸν ὁ θεός, καὶ τὴν ἀκρανταὶ ὑπομείνας μετὰ τὴν μετῶν σου τὸν πιστὸν σου λαόν, καὶ τὸν πιστὸν σου λαόν. παύσειν τὸ κρηπίον, καὶ τὸ κρηπίον ἀπὸ τῆς μετῶν τοῦ δούλου σου ὁσέτα ἅγια ἄγγελος οἱ παραδόντες ἔχουσιν τοὺς κρηπίους τοὺς παραδείσου θουσί, γρη. πίαχης καὶ ὑφράβης, κρηπίουλι τὴν μετῶν τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁ δούλου. ἐν τῷ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀμὲν ἁμ. ἡλ. ἁμ, (σημ. τὰ ἱερογλυφικά ἀκούονται: σάμην πιαχί, σάμην μιστὰ φόβου, μετὰ τοῦ θεοῦ ἄμην. τὸ ἀνυδὴν κρηπίον γὰρ τὸ γρηπίον ἐν τῇ ὑστερῇ κομμάτη εὐφραματίς.)

Κωδ Ἰβηρ. 182. Ἰατροσόφισον τοῦ 12' αἰῶνος γραφὴ. Μεταξὺ ἄλλου συνταξί

φ. 38b. ἐν παλάμη, γὰρ καὶ θραυρομαίνιμο μακέρη καὶ γὰρ οἰς ἐν ἀρκή ἢ ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἢ ὁ πατρὸς τοῦ θεοῦ, καὶ θεός ἢ ὁ λόγος σταυρωθὸς μετὰ τὸ δούλον χίρη παρα ἀνατοχάς ἀρχοῦ καὶ καρποσὸ (sic).

Ὅπως παραλαβὴ ὄντε κρηπίαι, βαλεῖ αἰοῦν κρηπίαι ἀπὸ τῶν κρηπίαι νερῶν γὰρ κρηπίαι Ἰαθνή, ὁσούδην κρηπίαι, γρηπίον ἐν κρηπίαι ἐκκρηπίαι μετὰ τὴν ἁγίαν γρηπίον ὁσού κρηπίαι θουρίδας. ὁ θεός ὁ ἅγιος ὁ λὸν ἀδαμὶ ὑπομείνας ἐν τῷ παραδείσω καὶ τὸν ἀβιμήχην ἐν τῷ κρηπίαι σμητῇ, καὶ τοῦ ἁγίου ἔδωκε παύσει ἐν τῷ ὑφραβί. κρηπίαι καὶ λὸν δούλον σου, δεῖνω ὑπομείνας γρη. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. καὶ ὅσαν τὸ γρηπίον βαλεῖ τὸ ὑπομείνας τὸ ὄνομα κρηπίαι καὶ κρηπίαι.

φ. 30b. Πίστευε ὅταν δῆξαι γὰρ ὑπομείνας ὁ ἄνθρωπος.

Ἄγιος φούκι, καὶ ἅγιος γούκι, σιδερωσινλαδαύλαχ, σίσιον σάμην σιδερον, δούλου ὄφην καὶ ὄκρηφα. ὄρμηξίον καὶ σιμορπίον καὶ κρηπίαι κρηπίαι σιδερωσιν ἰσὶ τῶν γρηπίαι τῆς. ὅτι ὑφραβί ὁ κύριος ἠρῶν ἀπὸ τῆς αἰοῦν δούλου, ἕως τῆς αἰοῦν ἀναμείνας ἐν τῷ σιδερίαι. καὶ ὑπομείνας μοναχός. ἦδην ὁ ἅγιος κρηπίαι καὶ ὑφραβί, ὡς κρηπίαι μοναχός. καὶ ὑφραβί κρηπίαι ἀρχάγγελος κρηπίαι. ὅντι κρηπίαι μοναχός ἀλλὰ ὁ χρυσός ἐδωκεν ἐν τῷ κρηπίαι μου. τὸ ἅγιον κρηπίαι καὶ τῆς κρηπίαι μου, ὁ κρηπίαι σταυρός καὶ τὰ ὀπισθὰ θου καὶ ὁ κρηπίαι (φ. 31a) καὶ ὑπομείνας ἐν τῷ κρηπίαι καὶ ἰσὶ τῶν, τῆς καὶ κρηπίαι καὶ κρηπίαι ὁ δούλου. τὸ κρηπίαι ἀνυδὴν κρηπίαι ὁ χρυσός, κρηπίαι. σίσιον κρηπίαι σιδερον, δούλου ὄφην ἔχου κρηπίαι, καὶ κρηπίαι κρηπίαι σιδερωσιν ἰσὶ τῶν γρηπίαι, ἰσὶ τῶν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀμὲν καὶ τῶν αἰοῦν κρηπίαι κρηπίαι κρηπίαι

Ιατροσόφισον. 204. (19α)

Συνταγαί βαρβαρική μετὰ ἑξορμίων

Κωδ. Μινυέρου 403. φ. 201α.

μεμ. σση. Περὶ γυναικός, ὅταν ἀνοχῆται τὰ παιδία.

Ἰσάφει οὖλος κ, ἀε λὸ βαστά κ μη ἀναγιγνώσκειται (sic): ἔλαι φάσσαν
πρὸς ἰσάφει αὐτῆς γυρόν, χορός ἀγγίων, τὸν χόρον ἐν ἑξαχθὸν ὁ Μωυσις, τὸν
δούχον τοῦ Δεσπότου, ὅσσοι κῶντα τὰ κῶντα τῆς δούχης σου, δέως κ
κὸν εἶσε (κ. ἡσῆ). εἰ λὸ ἔσπομα τοῦ πατρός κ του υἱοῦ κ τοῦ υἱοῦ πύμα
μεμ. σέγ. (φ. 281β). Περὶ γυναικῶν.

Ὁ κῶρις ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστός κῶριον ἰσάφειον κ εἰσάφειον ἕλλα
τὰ ἰσάφειον, κ τὸ γυναικὸς οὐκ εἰσάφειον, διακί ρέτι, διακί στασε, δια
κὸν τὸν τῶσσαν ἰσάφειον. τὰ βαρβαρική, τὰ βαρβαρική, κ τῆς κῶριον κῶριον
τὸ κῶριον κ, κ τῆς ἀμῶσιον. (ἀμῶσιον τὸ μέγα αὐτὸ τῶσσαν)

(φ. 252α) Ἰσάφειον κ τὸν κῶριον ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστός, ἰσάφειον κ τὸν κῶριον
ονα αὐτοῦ τὸν μέγα, κ, κ τῆς κῶριον κῶριον αὐτοῦ μέγα τὸν κῶριον
κ τὸν κῶριον κῶριον κ ἀρχαγγέλιον κ τὰ ἑξάφειον.

μεμ. σπη' (φ. 257α) εἰσάφειον ὁδόν κ.

Πλάσας βαρβαρὸν κ εἰσάφειον κ λὸ ἔσπομα αὐτοῦ εἰσάφειον: ἔσπομα
βαρβαρὸν τὸν κῶριον τῶν ἰσάφειον κ, κ τῆς αὐτοῦ τῶν κῶριον σου κῶριον
κῶριον (κ. κῶριον), κ εἰσάφειον αὐτοῦ κῶριον.

φ. 260 μεμ. τση. Περὶ βίβλου.

Δοχορμὸν ὁ δὲ κῶριον ὁ τῶν κῶριον κῶριον κ τῶν κῶριον διακῶριον
κῶριον τὰ ἑξάφειον κῶριον κῶριον, κ τῶν κῶριον κ τῶν κῶριον. κῶριον
κῶριον κῶριον κ, κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον κ, κῶριον κῶριον τῶν κῶριον
κῶριον, κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον. κῶριον κῶριον κῶριον κῶριον,
κῶριον κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον κ, κῶριον κῶριον κῶριον τῶν
κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον κῶριον κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον
κῶριον κῶριον τῶν κῶριον. κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον, κῶριον κῶριον,
ὁ κῶριον κῶριον κ, κῶριον κῶριον κῶριον. κῶριον κῶριον κ, κῶριον κῶριον κῶριον.

φ. 264α. μεμ. τση. Περὶ βίβλου κῶριον. ἔσπομα κῶριον (κ. κῶριον)
κῶριον κῶριον κῶριον κῶριον. κῶριον, κῶριον, κ, κῶριον. κῶριον κῶριον
κῶριον κῶριον τῶν κῶριον τῶν κῶριον, κῶριον.

ἄλλο εἰς ωυρετόν .

γράφει: μεγάλης βουχῆς ἄγγελος, καὶ πατρὸς ἄγγελος, χίμαιρα παύσι (φ. 264a) ωυρετόν, οἱ ἄγγελοι δρασκύουσι οὐκ ἔτι .

Καὶ ἄνω γιν. u. τια: Ἐάν οὐ δύναται γυνή γενῆσαι τὸ σπέρμα γράφει τὴν γυναικίαν (u. που γυναικίαν) γυναικίαν) κλέπτει εἰς μύχον u. εἰς αὐτὴν φαγῆν, u. εἰς αὐτὴν εἰς τὸ δεξιό

ώριον: Ἡ σπέρμα ἐγέννησε τὴν σπέρμα, u. ἡ σπέρμα τὴν σπέρμα: ἔξελθε σπέρμα, ἡ γῆ οὐ δέξαι, u. ὁ Χριστὸς ἠνακαλεῖσθαι. ἐμμενοῦσαι, ἐμμενοῦσαι, εἰς τὴν δεξιάν αὐτῆς .

Assilién. 339
γράφει εἰς ὄ-
τρακον παλαιῶν.
ἔχει τὸ ἐμμε-
νοῦσαι τὰ ἴφ-
κι εἰσέωσται.

ἄλλορον θράξον εἰς κέρατον, u. εἰς εἰς τὸ δεξιὸν μέρος αὐτῆς τοῦ λόγου τῆς
Μηρόδου κέρει τὴν εἰς ἔδαρη, τὴν ἡμέραν θέρουσαίη, τὴν χυρόντων.
ἐμμενοῦσαι, ἐμμενοῦσαι, εἰς τὴν δεξιάν αὐτῆς. εἰς u. εἰς τὸν λόγον τῆς
εἰς εἰς τὸ δεξιὸν ὠριον αὐτῆς: Ἡ ἡγορούσας ἐγέννησε τὸν Χριστὸν u. εἰς τὸν
ἡ ἔχασται τὸν Πρόδρομον u. κέρειος: ἔξελθε θέρειος κέρειος ὁ κέρειος

Περὶ γυναικίαν κενδοκίουσαν εἰς γέννησιν: λαβὴν κέρειος κέρειος
κέρειος κέρειος αὐτῆς καὶ τὸν δεξιὸν μέρος τῆς εἰς.

u. u. φ. 274b. Ὅταν οὐδὲν ἐκδηθῆ γυνή εἶναι τὸ σπέρμα, u. σπέρμα εἰς τὸ
διάστα τὴν δὲρας, u. εἰς οὐκ: Ὁ Χριστὸς u. ὁ Πρόδρομος ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὁ δέξασται, (u.) ὁ Χριστὸς τὸν Πρόδρομον ἠρώτησεν: εἰς μοι, Πρόδρομε,
εἰς ἐν ὄψου κέρει (u. κέρει) τὸν θεὸν κέρειος κέρειος. u. εἰς ὁ Πρόδρομος:
"ἀκούσθαι κέρει μου (u. ἐμοῦ): ἀνθρωπίνος ἀνθρωπίνος εἶμι τὰ γεννήσθαι, u. οὐδὲν
ἠρωτῶ τὰ γεννήσθαι". u. σπέρμα: εἰς τὰ δεξιὰ μέρος τὴν δὲρας, u. εἰς εἰς σπέρμα-
τος κέρειος: τὰ ἔργα τὴν κέρειος, πέρειος θέρειος εἰς τὴν γῆν, ἡ γῆ οὐ δέξαι. φῆ-
γε, ἔξελθε, ἐξήκοντα σταλαθρία (sic). ἔξελθε κέρειος ὁ Χριστὸς, ἔξελθε ὁ γα-
φὸς (sic). Βάλε τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ωυρετότος (sic) κέρειος κέρειος (sic).

φ. 298a. Αφορμωτός εἰ γυναικίαν βασανιστοῦ τὸν παι-
δοσιῶσαι.

εἰς τὸ ὄνομα τὸν κέρειος u. τὸν υἱοῦ u. τὸν ἀγῆς κέρειος.
κέρειος (u. κέρειος) τὸν κέρειος κέρειος ὁ κέρειος κέρειος

Χριστός ὁ θεός ἡμεῶν μετὰ τοῖ ἀδελφοῦ (sic) αἰῶν Ἰωάννη, καὶ εὐρεῖ
ἔχαρον κενδυτέοντα καὶ εἶσε τῷ ἀδελφῷ αἰῶνι: ὕψασθε, Ἰωάννη, εἰ
πρὸ τῷ ἔχαρῳ, ἐμμενούται, ἐμμενούται. ἔξειδε θρέπος γεννά (φ. 298b)
μαδαροῦ σουρεδδῶς, καὶ ἔσε ὁ βασιλεὺς με δόξας.

Ἐφορευσιός ἐβ λὸ ρίγιον.

Ἄγιε Ἰωάννη πρόδρομε καὶ βασιλεὺς τοῦ κυρίου, τὰ ἐπιτηχαίρε
σαι (καὶ ὑποχαίρεσε), τῷ κερῶν τὴν ἐβασίλειαν, τὴν κερῶν τῷ
αἰσεμῆδης υἱοῦ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ρῦσαι τὸν δούλον σου, δέινα, αἰσο
τοῦ ρίγιον (καὶ ρίγιον), ρίγιον σουρετὸν μαθημεριτὸν, κριταῖον, κερῶν
μαδαροῦ σουρετὸν. τὰ κερῶν ἐβ τῷ κερῶν σου τοῦ κερῶν (sic). Ἄγγελε
τοῦ θεοῦ θυριῆ, τὰ ὑποχαίρεσαι τὸν ἔχουσι ἀχαιῶν καὶ τὰ ὑποχαί
ρεσαι σου κερῶν δρόνον ἕως [τῷ] μαδεδραν τοῦ βασιλέως. τὰ
ὑποχαίρεσαι τὰ ὑποχαίρεσαι σου κερῶν, καὶ τὰ ὑποχαίρεσαι σου
ἔειπαι ἐβ τῷ μαδεδραν τοῦ βασιλέως. ρῦσαι τὸν δούλον σου,
αἰσο τὸν ρίγιον ρίγιον σουρετὸν, κριταῖον, κερῶν, μαδαροῦ σουρετὸν,
ρῦσαι αἰσο τὸν αἰσο τὸν ἀνάγκη, ἢ (καὶ) κερῶν αἰσο τὸν. ἔ μὲ, καὶ ἔ μὲ
μὲ τ φ ὁ ἀμὲν. φῶγε μαρόν, φῶγε ἀρεάδαρον, ὁ Χριστός σε
διώκει μετὰ τῶν ἐβασίλειαν μετὰ τῷ ἔβ αἰσο τὸν σου (καὶ
μετὰ τῷ — αἰσο τὸν σου).

Ὁ θεός ὁ θεός ἡμεῶν ὁ οὐράνιος. (τρίς) ὁ ὑποχαίρεσαι ἀγγεῶν κερῶν
(καὶ βαχύν) ἐβ τὰς γ' φωνῶν τοῦ κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ χύσας
(φ. 299a) τῶν αἰωνίους καὶ ἀδαμοναίτους θεοχόους, οὗτος χύσας καὶ
τὸν δούλον σου, δέινα, ὁ ἀναστέλλει ἐβ τῷ κερῶν σου καὶ τὰ κερῶν σου
τοῦ αἰσο, ἔχουσαι καὶ τὸν κερῶν σου τοῦ δανέλου κερῶν, οὗτος χύ
σας καὶ τὸν δούλον τοῦ θεοῦ δέινα, καὶ [καὶ] κερῶν σου (καὶ κερῶν σου) ἐβ τῷ
κερῶν σου. ἔφραϊ τὸ δέωσαν οἱ οὐράνιοι καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ καὶ ἡ θά
λα καὶ ἡ αἰθήρ, ὁ καὶ ἔχου δέωσαν, ὁ θεός ἡμεῶν, ὁ κερῶν σου ἐβ ἔβ
κέρῶν καὶ ἔχουσαι καὶ ὄδυνας τῷ κερῶν σου. ἄδενα, ἀδαδέτος (sic)

κ η σκήνη ἄδρος, κ ὁ δούλος τοῦ θεοῦ, δάνα, ἄδρος. ἄνε κα δρομία
 κ προσίφε τὴν φλόγα ὁ κροσοφάγγη κα δροχίας λύου. φύου που ἑτίς
 ρϣ: ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ ψ υ ε ψου τρσ οὔ θ ε ι ϣ οὔ ψ α ψ π ε τ
 νου ψ ο α ξ ψ ϣ σ ρ θ ϣ η χ ε η ε ι λ ὄ ὄνομα τοῦ πατρὸς
 κ τοῦ υἱοῦ κ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἦν κ αἰ κ ε λ ὄ αἰνῶν κα αἰώνων ἀμήν
 Ἄφρασιός ὄνομα να ἰστη ἦν ἰσφρασιός.

Πέτρος Παῦλος ἀναγέσων βυδοῦ θαλάσσης μαρμαρίνη πέτραν
 ἐσχεμύσαν. ἐξέσχησε (sic) σελήδρα κ ἔδωκε τὸν πέτρον κ τὸν ὄφθαλμόν.
 (φ. 2998). αἶμα ἐμάφωσεν. κ τὸ ρῆς οὐ δύναται δεωρῆσαι. κχαίε (κ. κέν)
 φρηεὶ τὰ δένδρη (κ. δένδρη) ἐξερεφίνει. τὸν κῆριον ἐκ τοῦ βοβερὸς δρόνου
 κατέβασεν. ἠρώλησον ὁ κῆρις; τὴ ἔχει ὁ πέτρος κ χαίε (κ. κέε. οὐ-
 λω σαναχοῦ τοῦ κῆριου) κ φρηεὶ τὰ δένδρη (κ. δένδρη) ἐξερεφίνει, κ τὴ
 κρός ἠρέα ἀνασινάφι; κῆρι μου, ἀναγέσων βυδοῦ (κ. θαλάσσης)
 Πέτρος κ Παῦλος μαρμαρίνη πέτραν ἐσχεμύσαν, ἐξέσχησε σελή-
 δρα κ ἔδωκε τὸν πέτρον ἐκ τὸν ὄφθαλμόν. αἶμα ἐμάφωξε. ὁ ρῆς
 οὐ δύναται κανοῦσαι. κ ἔσων ὁ κῆρις ἠρημ (κ. ἠρημ) ἀρσιός: ἀγῶ-
 ραν, ἐπὶ τὸν πέτρον κ τὸν Παῦλον τὰ ἀνάξη κας ἰσλα' ἰσλας τοῦ
 οὐρανοῦ τὰ ἐσχοῦσι ἠρέα σινελήτεια, τὸ ἕνα ἄσπρον, κ τὸ ἄλλον
 μαῦρον, κ ἄλλον ἀγιδιόν. τὸ ἀγιδιόν ἀποσφραγγίφε καὶ ποῖον τοῦ
 ὄφθαλμοῦ, τὸ ἄσπρον ἀεῖχει (κ. ἀεῖχη) τὰ δάκρυα, τὸ μαῖρον τὰ
 σπῆτη τὴν κῆρι κ τὰ ὄφθαλμα. Ἐ μ ἦ λ Ἐ μ ἦ τ ἦ ὁ, ἀμήν.

φ. 301α. ἐξ ἀνδρόγυνου γὰρ ἔχουσιν γένους.

Γράφει ἐξ ἰσάντων ἕσπερον καὶ ὀνόματα λαΐλα. ἱερόνη καὶ πόδες. ἴσπε
ροι. καὶ καύσων αὐτὰ μετὰ τοῦ ἰσάντου καὶ ἰσάντων ἰσάντων ἰσάντων ἰσάντων.

Ἄλλων. Γράφον τοὺς χαρακτήρας τοῦτους (καὶ καίτας) ἐξ βελράντων
(ζι) καρῖεν, καὶ ἄς τὰ βασιάνη, ὁ ἀποσπέρων ἰσάντων τοῦ ποδός αὐτῆς

☉ ☽

Ὅταν μωῖλαι (καὶ μωῖλαι) ἐξ ἀνδρόγυνου, ἐξ συμμίση ἢ γυνή συμμίση,
καὶ ἄς ἀποσπέρση καὶ βούλα τῆς γυνῆς συμμίση καὶ ἄς ἰσάνη οὕτως: ἐξ
ἀγνοῦ ὁ ἀνδρῆς καὶ γυναικίος καὶ σάρκα, οὕτως καὶ ἀγνοῦση καὶ γυνή
ὁ ἀνὴρ μου. καὶ ἄς ἐξ δέση καὶ τὸ φαγη (καὶ φαγη) ἀγνοῦντο.

Περὶ τοῦ γίνεσθαι κρύφια ἀνδρῶπου.

Καρδίαν λαγωῦ εἰπὶδες (φ. 301β) ἐξ τῆς καρδίας τοῦ ἀνδρός ἢ τῆς
γυναικίος καὶ γυναικίος, καὶ ἄς τοῦ ἐρωτῶν αὐτῆν, καὶ εἰση (καὶ εἰση) σοι πᾶσι
κα

Περὶ τοῦ εἰση καὶ κρύφια.

Ἄλλων γένους καὶ γυνή φῶσι, καὶ ἄς ἐξ τῆς στήδος τοῦ ἀνδρός ἢ τῆς γυναικίος
καὶ γυναικίος καὶ γυναικίος καὶ γυναικίος ἐξομαχῆσιν πᾶσι.

Περὶ τοῦ γίνεσθαι γυναῖκα φαρδένον ἢ φαρμένον.

Ὅταν τοῦ ἀνδρός, ἰσάντων σέφανον, ἐπὶ δὲ, ἐξ τῆς καρδίας αὐτῆς
καὶ [ἰσάντων] ἀναστετᾶν ἢ ἀναστετᾶν ἀναστετᾶν ἰσάντων. εἰ δὲ γινώσῃ ἐξ τῆς καρδίας

φ. 302α ἐξ τῶν ἰσάντων κρύφια ἀνδρῶπου

λαβὴν βελράκων καὶ ἀποσπέρων καὶ γυνῆ αὐτοῦ, καὶ ἄς ἴσπε καὶ
καὶ γράφει τοὺς χαρακτήρας τοῦτους: οὐτεχού ουμενδερνοῦ φ. καὶ δὲ, καὶ τῶ
στήδος αὐτοῦ καὶ γυναικίος. καὶ εἰση, σοι ὅσα ἔχει.

Ἐξ τῶν ἰσάντων ἢ γυνή κρύφια.

λαγωῦ καὶ μήλων φρύξας (καὶ φρύξας), ὅταν ἔχῃ ἢ γυνή καὶ τῶ κα
καρδίας ἰσάντων ἰσάντων αὐτῆν καὶ συγγάθη (καὶ συγγάθη).

φ. 302β. Περὶ γυναικίος ἀπέμονου.

Ἐξ ὅσων ὅσων ἐνε καὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀνδρός ἐξ τῆς αὐτῆς αὐτῆς
καὶ γυναικίος, καὶ ἄς τῆς δέση τοῦ θεοῦ (ἀπέμον καὶ ἰσάντων. 525 Μπλ.
φ. 2α)

φ. 303α Όταν δύν ἡμωσρή ἢ γυνή γενήσῃ.
ἔσῃρε πρόμοι καδαρίον, κ ρίψε αὐλοῖ κ ἀνάχουσε τον με μαχό κρη.
οῖ, κ δὸς τῆν γυνάικα τὰ λό στή κ γενήσῃ.

Ὅταν δέχη τὰ μινδὲν ἔχασφωδῆ (κ. ἐμιακροδῆ) ἢ γυνή.
ἔσῃρε πρόμοι, κς κρία κενάτια κ δὸς τῆν γυνή τὰ λό φάση κια-
τήσιμα, ὅταν δέχη τὰ τῆν ἐσμήνη ὁ ἀσφρα, κ σολε δὲν σπαγαβάνει.
(ὁμοίως κ ἐν κινδ. Μελιούρι 525 γ 2α)

Περὶ [λοῦ] χύσαι ἀνδρόγυνοι.

Ἀσπείμεν ὁ θαυμύς κ οἱ χροίποι (φ. 303β) αὐλοῦ ἔρχοται τὸν λα-
οῦ αὐτῷ. κ γράφον κού καραυήρας οὐκ, ἐς κούταν, κ ἄς τὸ γύ-
νη με κερὸν, κ ἄς τὰ πῆ, κ χυθῆσαι. α ρ χ χ σ τ ο ς θ ο υ δ ι τ θ α
β α (Ν ο χ θ ρ ρ ω β β φ ο ε θ ο χ ρ θ ρ ῖ ρ ρ ρ β ρ δ ρ ο δ ο θ ρ ο φ β
ἐς τὸ χύσαι ἀνδρόγυνοι.
(ὁμοίως κ ἐν κινδ. Μελιούρι 525 γ 2α)

Ἀνασῆς ἐκ τοῦ μήμαρος. κ τὰ δεσμεῖ διαρρήξας τοῦ ἀδου, ἔχουας ἐο
κατάκρημα. γράφον ἐς καρὶν ἀχέννητον κ δὸς τὸ τῆν γυνή (κ. γυνή,
τὰ λό θαοῖα κ μετὸ ἀναγνώση. (ὁμοίως κ ἐν κινδ. Μελιούρι 525 γ 2α)

φ. 304α Περὶ οὐ σ θ ἦ π ω (;) [περὶ γυναικὸς ἐμιακροδῆ τὸν ἀνδρῶν]
ἔσῃρε κίτταν κ ρίψε ὀπιθεν [τῆς δέσνος]. ἔρα λαβε αὐτὴν κ
γράφε κούκω αὐτῆς βερθεθούη ἀρχάγγε κὼ κευκόνω, ἔσῃρε
ἐς τῆν καρδίαν φβῶ χ ε β ἴ τ ω κ μετὸ δώση αὐτῆ προσίαν,
ἀλλά κς κούρ καιόμενον τὰ κιαθηται (κ. κιαδτε) τὰ κιαίη κ τὰ
μινδὲν ἀκασαύεται (κ. ἀναπάθετε), μετὸ κούεταν μετὸ ἡμέραν,
ἔσῃρε τὰ ἔδη κ τὸν οἰκον κέν ἔμὸν. τότε τὸ κιδάρε κῆρε τὰ τὸ
διασεμῆση, κ ἔδη δαῦμα σῆγα.

φ. 304β. ἐς βυφίου κούτον.

Γράφον κούκω τοῦ βυφίου: φωνή κυρίου διακώκωκτος φάχα
κωρὸς αὐτοῦ τοῦ βυφίου κκε δούκκ, τοῦ δεοῦ δέκτος. θραῖσε τὸ
μικρο[σ]οβόλανον, κ κωραῖακλαδε τὸ βυφί, κ ἄκρε τὸ βυφί με κέκε,
κ κιακλακρε μετὸ κωροξυκον. ἔσῃρε τὸ βυφί με κέκε κς κωρε.
κκλαδε τῆς φαικῆς τὸ ἀκρε ὁμοίως. βάνε ἐς τὸ βυφί τὸ κωροκί
κ, κς κώκρε τὰ κιακκία κς, κς ἄκρε ἐκ τῆν ἀκρη. κούκωκον αὐτῆ με ἀκίακκ
κς κκρε: κιακρωκίκτος σου, κκρεκ, κκρηκῆκ ἡκρηκίς. και: κιακρωκίκτος
κκίκωκρε, τῶκς μετὸ ἡκρηκ τῆν ἀκρη.

Γράψτε καὶ τὴν σαχίναν αἰσάνου μὴτι δευτεροβίω καὶ: ὁ χρυσὸς ἰμνίον
τὴν ἡμέραν αἰδαμεν, ἀμὴ τὴν ἔρα (φ. 305a) οὐκ αἰδαμεν. στρα-
φα (sic) σαχίνα καὶ τὸν κώων σου. καὶ στόμαχε καὶ τὴν ἰδίαν σου.
στόλω μετὰ φόβου θεοῦ, ἀμὴ.

φ. 313 b. [κατὰ παλαιὸν ἑξαίρετος]

Ὅταν ὁ ἦχος τῆς καρδίας (αὐθούου, ἡμέρα κυριακῆ ἰσοπέ-
ἀναυδαί τὸν ἦχων, ἀσχεδὲ ἐς κώων ἕνα κώωνται βόρται
τὸ λεγόμενον ἡχοτρόπουν, καὶ κρατήσας τῆ δεξιᾷ χειρὶ χρυσίον
καθαρόν καὶ μακαίρι (κα. μακαίρη), σκιάφι λέγων: (φ. 314a) εἰς δό-
ξαν τῆς ἁγίας τριάδος: τρις (κα. τρεῖς) ἅβι Μαρία, καὶ τρις Πάτερ
ἡμῶν. καὶ λαβὴν τὴν ρίφαν θάστατον αὐτῆν, καὶ κενεὴ σὺμνήλιμε
καμιόν κατὰ σοῦ, καὶ κενεὴ φῶν σὺμνήσὲ βλάφι (κα. βλάφι). καὶ
εἰ δέξεις μαδὴν κὺς ἴσων ὁ σὸς ἔχρος, ἢ κὺς ἴσων ὁ κέτφας καὶ ἀνέ-
σοῦ, δις τὴν αὐτὴν ρίφαν ὑποστάτω τῆς κεραιῆς σου, καὶ ποιήσῃ
καὶ διὰ τῆς κενεῶς μέλλεις ἰδεῖν ἐν ὁράματι τοῦτον. καὶ ἴαν ἔσων
τὴν αὐτὴν ρίφαν καὶ τὸ κατὰ φρον καὶ κενεῶστας, ἰσωδενδὲ καὶ
αὐτὴ κενεῶστας εἰσὶ γηραιὸς γαμνηταὶ εἰς τὸς ἄνδρων αὐτῶν.
οὐδύτανται ροδὴς ἐξεδεῖν τῆς δόρας

Περὶ κενεῶν.

Λαβὴν ἄρτον καὶ τυρόν, ἐν φῶν τῷ ἄρτῳ [γράφον]: ἰούρ. Ἐ
ὅς ο. ἐν δὲ τὸ τυρόν: ν → ο ρ ~, καὶ δὸς φαγῆν, οὐς ἔχεις ὑπο-
ψίαν, ὅτι ἔκκεφαν ¹

εἰ κενεῶν. Βασιλ. αματίνου, 146
216 καὶ 205
(καὶ αἰών).

¹ Κατὰ Vassilien ο. 340, καὶ δὲ: εἰς κενεῶν: λαβὴν ἄρτον μετὰ
καὶ τυρόν, ἐν τῷ ἄρτῳ φῶν ἰνὸγραφον σαραιουά, ἐν δὲ τῷ τυρῷ σα-
ραφαῆ, καὶ δὸς φαγῆν τοὺς ὑποψίαν ἡσῆσες (καὶ ὑποψίαν). καὶ σὺδὲ
καὶ ὁ αἰών ὑποψινησῆσται, καὶ ἐξ αὐτῶν γνωσῆσται.

καὶ: εἰς τὸ γῆναι κενεῶν. Γράψον καὶ ἄρτον δόρατον. ἐν δὲ τῷ
κὸν δευτεροβίω, καὶ δὸς οἱς ὑποψίαν καὶ ἐκ κενεῶν, οὐ δύναται φαγῆν.
καὶ: Ἄλλο: Γράψον ἐν ἄρτῳ: οὐλάκ, οἰάρα, οὐά, ἐν δὲ τῷ κὸν: οἰάρα, φαγῆν
καὶ δὸς οἱς ἰσοπέ. (εἰ κενεῶν. Vindob. philol. 290 (Sam. 51) αἰών XVI)

τοὺς λεγομένους ἔξω, οὐκ αἰσὸ ἰσχυρῶν ἐνευμάρι, ἀλλὰ μάλλον
γίνεσθαι ἰσχυρὸς ἐν τῷ σίμφαρι

[βλάξι ἐν σαυτεψίον καυνὸν θαυῆν, κ. οὐρησάτω ἐν αὐτῷ ἡγυῆ
κ. εἰ μὴν φουσιώσῃ, καρδέος ἰορῆν, κ. δὲ κη εὐφραρμῆν ἰορῆν.

ὁ βοσάριον σαυτεψίον (κ. σαυτεψίον) τε οργῆνα (sic), κ. ἰσο-
δυμῆ ἰσορῆσαι (ἀλλ' ἔπειρ (κ. ὑἱοῖρ) ἰορῆ ἰσορῆ, ἰσορῆρε
κ. ρυτῆσιαν.

φ. 302β. ἐν ὑἱονον ἀρῶσιου.

αἰγας κέραιον δὲς κρυφίως κ. τὸ ἰσορῆμακον αὐτοῦ κ.
κωιμάται.

ἄλλον: Γράψε τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου Ἰωάνη κ. ἰσορῆς κ. τὸ ἰσορ-
μακον αὐτοῦ κ. κωιμάται. (ὁμοίως ἀμφόλιρα κ. ἐν κωδ. Μιλῶρι 525
φ. 2α)

Περὶ τῶν ἐν ὑἱονον οὐρῶντων.

φάρμακον ἀμείκτορας καύσας δὲς ἰσῆν κωιμά ὑδατος κωιμάου.

ἄλλο. Δῆσον τὸν δαύτιον τὸν κωιμάον κ. τὸν κωιμάον κ. ὅταν
ἔλθῃ οὐρῆσαι ἐγερθήσεται. (ὁμοίως ἀμφόλιρα κ. ἐν κωδ. Μιλῶρι 525 φ. 2α)

ἐν τὸ κωιμάσθαι ἄνδρα αὐτοῦ κωιμά ἡγυῆν αἰσὸ ἄνδρα

φ. 303α. Ἦσασ κωιμάου καύσας δὲς ἰσῆν κωιμά ὄνου ἢ ὑδατος.
(ὁμοίως κ. ἐν κωδ. Μιλῶρι 525 φ. 2α)

Περὶ τοῦ κωιμάου κωιμάου.

Σταύου κ. κωιμάου κωιμάου, ἢ ἔνδα ἔκεις ἐδου, κ. τὸ κωι-
μακον αὐτοῦ, κ. ἔκει οὐκως: σαυρε, σφιαρέ, κ. ἐνδὸς ἡγυῆ κωιμά-
σε σαυροειδῶς κ. οὐκως κ. τὸ κωιμάου κ. κωιμάου τὸ κωιμάου.

(ὁμοίως κ. ἐν κωδ. Μιλῶρι 525 φ. 2α)

κωδ. 525 φ. 10β. [Περὶ] κωιμάου κωιμάου.

τὰ κωιμάου κ. κωιμάου κωιμάου, κ. τὰ κωιμάου τὸν κωιμάου ὃ ἔκει κωιμάου.
κ. κωιμάου κωιμάου. ἰάν δὲ κωιμάου αὐτοῦ κωιμάου ὑδατος, κ. τὰ κωιμάου οὐκως κωιμάου
τὰ κωιμάου (sic) κωιμάου κωιμάου κωιμάου κωιμάου κωιμάου κωιμάου κωιμάου.

μερ. νιδ. Εὐχή τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου καὶ ἁγιοκωννησίου. (φ. 280β)

Ὡς ὑπόμνημα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Ὡς ἐποίησεν ὁ ἅγιος Εὐστάθιος ὁ ἁγιοκωννησός καὶ ἁγιοκωννητός,
καὶ φίλος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄσπρε (φ. 281α) τὰ μύσθη-
ρα αὐτοῦ καὶ τὰ σκευῆα τοῦ καὶ τὰ χεῖρά του, καὶ ὑπῆρθεν εἰς τὸ καρμύσιον
ἄρος εἰς κωννήσιον, καὶ ἀσπῆσεν αὐτῶν ὁ φίλος καὶ ὁ φθόνος, ἡ βα-
σιλευσία καὶ ἡ βασιμάνια καὶ ὁ καμὸς ὀρθογῆσιος, τὸ καμὸν συναπάν-
τημα, ἡ καμὸν ἐπιτάξιον (καὶ ἐπιτάξια), καὶ τῆς καμῆς χυταῖος καὶ κα-
μὸν ἐπιτάξιον, καὶ ἡ ἐπιτάξιος, καὶ τῆς καμῆς διακρίσιον τὰ κα-
μὰ σταντήματα, καὶ οὐκ ἠδυνήθη κωννήσιον. καὶ ἄσπρε τὰ μύσθη-
ρα αὐτοῦ καὶ τὰ σκευῆα καὶ τὰ χεῖρά του, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ καρμύ-
σιον ἄρος, καὶ ἐπέδρασαν καὶ ἰστέραν καὶ ἐστρέψαν εἰς βέδους χυταῖος
καὶ ἐβάσαν ὀβ' φωνίας ἰστέραν καὶ ἐπέδρασαν τὰ ὄσια καὶ τὰ ὑ-
πόσια τῶν ἁγίων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων αὐ-
τοῦ τῶν ἀσάχιστον ἐπέδρασαν, καὶ τῶν βραχίονά του τῶν (καὶ καὶ) αὐτῶν
χευτον καὶ ἀσάχιστον (καὶ ἀσάχιστον) ἐπέδρασαν (καὶ ἐπέδρασαν), καὶ τὸ
ὑπόσπαστον αὐτοῦ τὸ ἀσάχιστον ἐπέδρασαν. καὶ ἔπειτα ὁ κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς ἰστέραν τοῦ ἀρχιεπιστάτου αὐτοῦ Μικαῖλ. τῶν ἐπέδρασαν ἰστέραν
καὶ ἐπέδρασαν τὰ ὄσια καὶ τὰ ὑπόσια τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγίων.

ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ πρὸς Κύριον (ψ. 2816) τὸν δεὸν ἡμεῶν Ἰησοῦν
Χριστόν: κύριε, πάντα γινώσκεις· ὁ ἅγιος ἑστιάδιος, ὁ ἀρχιε-
ρωτικὸς καὶ σὸς φίλος ἀσπῆρε τὰ θαύματα τοῦ καὶ τὰ σωματικὰ τοῦ
καὶ τὰ ἀνά (καὶ γυνά) τοῦ, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ καρρῆμον ὄρος, εἶτα κλη-
τήσῃ· καὶ ἀσπῆρε αὐτὸν ὁ φίλος, ὁ φθόνος, ἡ βασιμωσύνη, ἡ βασιμα-
τία, τὸ καμὸν παναπάντημα, ἡ καμὴ λαχιά, καὶ καὶ καμὴ γυ-
τακίος ἡ καμὴ λαχιά, καὶ οὐκ ἔμελλε κλητήσῃ· καὶ κρῆμε, βυῶ,
ὀδύρεται καὶ σινάμε, εἶτα ἔμελλε αὐτὸν· καὶ εἶπον ὁ κύριος ἡμεῶν
Ἰησοῦ Χριστός πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαὴλ; εἰσεὶ αὐτῷ, εἶτα βυῶ
ἔλαμον καὶ ὕδωρ εἰς τρυφάμα ἀμύλων, καὶ βοήθη εἰς εἶμαζόν τὸν καὶ
ρεῖ ἔμελλε, καὶ ἄς ἀμύλη τὰ θαύματα τοῦ καὶ ἄς εἶπον, καὶ τὰ σωματικὰ
αὐτοῦ, ὅπως τὰ φράμουν, καὶ ἄς ἀναρρηχωσῆ (sic). καὶ τὰ τὸν ὄρον
μου τὸν ὑψιστὸν καὶ βοηρόν, ὁ ἄρχατος (καὶ ὁ ἀρχατος) γινέται, καὶ αἶμα-
τώσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἀπὸ ἀγγίω φίλων, ἐλάφους, ἐλαφίνας, χοί-
ρους, λαγούς, κέρδινας καὶ ὑραίας (καὶ ὄρειας) φαίσσας (ψ. 282α) εἰς
τὰς ὑραίας κωμάδας, καὶ τὰ κατὰ σπουδία, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
κυρίου ἡμεῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἑστιάδιου, τὸν καὶ αἰὶ καὶ εἰς
τοῦ αἰῶνα, ἀμήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ δεὸς ἡμεῶν διὰ πρεσβυῶν Μιχαὴλ τοῦ
ἀρχαγγέλου καὶ Γαβριὴλ τοῦ κρυφιοκτύπου, καὶ δεοδατέ (sic), ἐσπεύ-
ωσιν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐσαχύνθησαν τὰ τάρταρα καὶ ἀβύσσος, τὰ το-
μεία [τοῦ ἄδου], καὶ τὰ ἅγια ὀνόματα τῶν ἐδ' πρεσβυτέρων τῶν
παρεστηκότων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ κρῆσον τὸν κρυστάλλον φω-
τῆν, βεῖδε τὸν δούλον τοῦ θεοῦ, αἰσώφου, καὶ φθόνου καὶ καμῶ
σιναντήματος καὶ καμῶ ὑραχιάς, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τὸν καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν...

μυσι: ἔφοροι, ἐν μάνδραϊν] ὅσων ἀσυνών

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐμίναις ἔχει ὁ ἅγιος Μάρμα μύστα ποσο-
 βαρα καὶ χεῖρας αἴτας καὶ ἐσοίμεν γέν τας ἐν τοῖς ὀρεσὶ τοῦ Ἰβανου, καὶ
 ἐσοίμεν αἰλάς ἐν ἰβ' ἰσηγας, καὶ ἐπαλευετ (καὶ ἐγάθει) αἰλάς, καὶ ἐσοίμεν
 κερὸν, καὶ κατήρχετο καὶ ἐν καισάρμα καὶ διέτερον αἰλά (καὶ αὐτὸ
 [ἐν] κήρας καὶ ὄρφανός. καὶ ἰδὼν ὁ διάβολος τὴν ἀρετὴν (φ. 2825)
 τοῦ ἁγίου, ὅς (καὶ οὐ) ἦν ἐν ἀρχῇ φθορὸς καὶ λόγιος καὶ ἀνδρώσιον, ἐφο-
 μοσε, καὶ ἀσπιδάϊ ἠγὸς ἐν Ἄβουφου ἐῖσε: γίναται, δὴ οὐτὶ ἔνα ποη-
 σωμεν καὶ βλασφημία ὁ Μάρμα ἠγὸς κέρριον τοῦ δέον τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ καὶ γὰρ. λαβοῦσα δὲ ἡ Ἄβουφου ἡ ἐσωμαράτος, ἀσπιδε καὶ διερ-
 ρανει τὰς ἰβ' ἰσηγας, ὅσων ἐσοίμεν ὁ ἅγιος τὰ ἐσοίμενιά του, ἐβδωκῆ-
 ρωσια δύο ἡμέρου ἠαθήματα καὶ ποσῆματα. ἔδόντων δὲ καὶ φῶν τοῦ
 πῦν, καὶ τὰ κωνητῆ (καὶ τὰ κωνητῆ) τοῦ ποσῆν ἔωσιον καὶ ἐνεκρῶθησαν
 (καὶ συνεκρῶθησαν) τὰ φῶα, καὶ αἰλοῖ οἱ κῆνες ἐν τοῦ φαρμάμου
 καὶ ἀδικίας. καὶ ἰδὼν ὁ ἅγιος Μάρμα, ἀνεσῆκεν ἐν βάνου καρ-
 διας αἰλοῦ, καὶ εἶσε: δόξα σοι ὁ ἄγιος ἡμέρη δόξα σοι, ὅτι ἐν ἀρε-
 εῖχα καὶ κῆρα οὐδὲν ἔχω. καὶ ἐσοίμεν τὸν ἄγιον τοῦ δεοῦ, καὶ τὸ ὅσων
 ποσῆον καὶ ποσῆν αἰλοῦ. καὶ κατῆκεν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴ ἐν τοῦ
 οὐρανοῦ (καὶ τὸν οὐρανοῦ), καὶ εἶσε ἠγὸς τὸν ἅγιον: εἶσαγε ἀρχισο-
 ρητῆ, καὶ φέρε μοι καὶ (καὶ κωδόνια) γ' καὶ ἕδωρ καὶ ξέστην κατ-
 κῶν, καὶ δρῶσαν ἄχας, καὶ ἐξδε, καὶ εἶσω σοι (φ. 283a) γόγον, ὅτι εἶσε
 μοι ὁ κέρριος. καὶ ἐπῆκεν ὁ ἅγιος καὶ ἐσοίμεν, ὅσα ἐνεκρῶθησαν αἰ-
 λῶ ὁ ἄγγελος, καὶ ἦρξασο γίγαι ὁ ἀρχάγγελος: μὴ καρδιαὶ πο-
 ρῆς (καὶ πορῆς); μὴ αἰσὸ φεῖγματος καὶ κακῆς, ἢ ἐν κέρριον ἀυχοσίας (sic), καὶ
 σαχῆρας, καὶ δυσουρίας, καὶ σαχῆματος κερροῦ καὶ κῶξης (sic), ἢ ἀπο-
 ρίας (καὶ ἐξοποσίας) καὶ ποσῆγας, ἐν τοῦ φεῖγίου καὶ τοῦ σικωρῆς, ἐν
 καὶ φεῖγῆσας καὶ καὶ κερρατικῆς (sic)) ἐν τοῦ κα-
 κῶν δαίμονος καὶ καὶ κακῆς Μῆρας, ἐν καὶ αἰσὸ φεῖγῆσας, καὶ ἐν
 καὶ δερῆν δερῆν (καὶ ἐν καὶ δυνά δερῆν) καὶ ἐν καὶ ποσῆκρῶσῶν ἀπο-
 ποῦς (καὶ ἐν καὶ ποσῆκρῶσῶν ἀποποῦς). ὁ δὲ τὸν ἁγίου φεῖγῆσας καὶ τοῦ ἁγίου κερρατικῆς τοῦ ἁ-
 γίου ἀδαταῖς, καὶ ἁγίου δερῆν δερῆν, καὶ ἁγίου Μῆραντας], καὶ καὶ ποσῆσας αἰσὸ φεῖγῆσας καὶ
 ἐν κέρριον (sic), καὶ ἐν κέρριον καὶ δερῆν τοῦ δερῆν.

φ. 305α. Ἐν ἀστρονομίαν. (ἰωδ. Μελέων 403)

Δύναμις θεοῦ σοφία καὶ ἐξουσία καὶ ἡ εὐχὴ (sic) ἐρῆναι, θεός τε
 κτῆρ ἰσάντων ἀναρχος. ἀσπρίγγραμος, ἀσπρινόπτος, ἀύριμος, ἀκα-
 λάκτωλος. κατιμερόωμι, ιερμύχων αὐλός - καὶ ἴωδ' οὐδενός ὀριζόμε-
 νος καὶ ὡάσαν ἴνῃ ἐξουσίαν ἔχειν κτιστῶν καὶ ἀλλέστων (κατισιών
 καὶ ἀκτιστοι). καὶ ἠδύμπος ἐν ἑξ ἡμέραι, [καί] ἰωσίησας ἔργα ἐβ'
 ἀρχὴν οὐρανόθεν καὶ γῆν, ἠχμον καὶ σελήνην, καὶ πάντων ἀστέρων δύστην, καὶ
 ὀνόματα πάντων αὐλός ἔδνησας. ἔσχατος δὲ λαὸς ἰωδάμ καὶ ἔδνησας
 ἀλλὰ πάντων τῆν ἐξουσίαν περὶ τῆν χάριν (καὶ χάριν) καὶ δύνανται
 σου ἐν δυνάμει αὐτῆ καὶ φήσονται τοῦ ὀνομαζόμενον καὶ ὀρκεζόμενον
 αὐτῆ (καὶ αὐτόν), καὶ προσήματ' ἄξιον ἐστὶν ἰωδάμ καὶ ἰωδάμ καὶ
 μέγιστα γινέσθαι. καὶ ιεροφάντων τῆν ἐν τῆ ἀγίας παρθένου
 ἀφ' ἧσιν σου γίνονται καὶ βασιλέμ ὁ μάνης (καὶ μάνης) δεινός ἀ-
 ράσασθαι τοῦς ἰωρακίτας (φ. 305β) ἰωδ' ἰωδ' μέγιστον: ἀναλξέ
 (καὶ ἀναλξέ) ἰωδ' ἐξ ἰωδ' καὶ ὀραίου τοῦς ἀρχηγούς Μωάβ.
 καὶ τῆν τῆν ιεροφάντων ἐφ' ἧσιν Πίρσαι, Γαύσας, Βαί, ἰωδ' καὶ
 καὶ ἰωδ' καὶ ιεροφάντων καὶ ἀγαθὰ πτεροῦν, καὶ ιεροφάντων τῆν
 ἀγίαν γίνονται σου, κτιστῆ ὁ θεός ἡμῶν. καὶ τὸν ἀστέρων Κί, ἰωδ' καὶ
 οἱ μέγιστοι, [καί] ἰωδ' καὶ ιεροφάντων σου, καὶ δύνανται ιερο-
 φάντων, χρυσόν καὶ χίβανον καὶ σελήνην. πύμφοι μοι ἀγγέλοι σου.
 τ[ε]λετόν, ἵνα ἰδῶ κατὰ τὸν ἀστέρων, ὃν ιεροφάντων ὀριζόμε (καὶ ὀ-
 ρίζου) διὰ τὸ ὄνομα σου τὸ ἄγιον, ἵνα ἰδῶ τὸ ἄγιον, καὶ ιερο-
 φάντων ἐξ αὐτό τὸ μέγιστον γινέσθαι. καυτελισμός: καὶ ἰωδ' ἀ-
 στρον τῆν ὀνομαζόμενον ἀναλξέ, ὅπου στέλλεται αὐτὸ τῆν ἀναλξέ
 καὶ ἰωδ' ἐν τῆν δύστην καὶ βασιλέμ, καὶ ἐβ' ἰωδ' καὶ ἰωδ' σι-
 [τ]εῖα πάντων τῶν θουτῶν καὶ κτιστῶν. ὀριζόμε σου ἐν τῆν ἰωδ'
 τοῦ πατρὸς ιεροφάντων αὐτῶν γινέσθαι, τὸ ἀίδιον σου τὸ ἄγιον
 ἡμῶν, τὸν ἀναρχον κατὰ, τὸν ἀναρχον ἰωδ', καὶ τὸ ἰωδ'.

δων ἰσότημα, τὸ αἶμα λάμπλον (ψ. 306α) καὶ ἰσότητικόν. ὁ δὲ πάλιν
 ἐν βουχῇ καὶ ἀχίσει ποσῆσας, καὶ ἐν ἰσότησι ἰσότητα μῆκος τοῖς μέ-
 σασιν αὐτοῦ, καὶ ἰσὸς οὐδενὸς ἰσόμενος. ὀρεῖται οἰσφρον εἰς πῶς
 ἔξιδωνε, λαμῆ, ἀντήλων, λαμῶτον, λαμῶτον, ἔξφα καὶ ὡ, πε-
 ομῶσι, ἄσπαι, ἰσάρατον, Μυθῶρι, φαῖος, φησὶ, ἄσπαινα.
 Ἀμμοχμῶ, Ἀμμορακά, Μυθῶρι, Ταχῶρι, Λαυτῶρι, Ἐσπαιμῶ
 ἄδυναί, Λαμῆ, Λαμῶρι, Μάρμα, Λαυτῶρι. ὀρεῖται
 σε καὶ τὸν κρυφῶν (καὶ κρυφῶν) γινώσκων [καὶ] τῶν ἀσπῶν (καὶ τῶν
 ἀσπῶν), τὸν ἀσπῶν. τὸν ἀντιπῶν, τὸν ἀσπῶν καὶ τῶν
 κρυφῶν δεινῶν, ὅτι οὐδεὶς ἀνδρῶν κῆδον οὐδὲ ἰσότην ἀνάστα. εἰσὶ
 τῶν δεινῶν ἀσπῶν Μυθῶρι καὶ Ταχῶρι, τῶν τῶν φύσιν ἀσπῶν
 τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἀσπῶν τῶν ἀσπῶν τῶν ἀσπῶν τῶν ἀσπῶν, ἀσπῶν
 τῶν ἀσπῶν τῶν ἀσπῶν, τὸ δεινῶν. ἀσπῶν ἀσπῶν ἀσπῶν καὶ
 ἀσπῶν τῶν ἀσπῶν. εἰ δὲ καὶ οὐδεὶς γένος, οἷον ἰσότην (ψ. 306β) ἀσπῶν καὶ
 ἀσπῶν, καὶ ἂν ἀσπῶν γίνεσθαι. εἰ δὲ καὶ οὐδὲν ἀσπῶν ἀσπῶν
 γίνεσθαι. οἷον (sic) δὲ τῶν ἀσπῶν ἀσπῶν ἀσπῶν ἀσπῶν, ἀσπῶν
 ἢ ἀσπῶν καὶ ἀσπῶν ἀσπῶν.

Ἰσοσημικός

~~Παλιό~~ Οξυγόνη. 1151 (7οι ε' αἰ;)
 φησὶ καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἀποστόλου ὡς ἀπαι-
 τῶν ἡμῶν ὡς ὁ νῦν τοῦ ὁμοῦ καὶ ἀκατῆ
 τὸ ἄγιον. ὁ δὲ οὗτος ἐπιπροβαλεῖ ἡμῶν ἑβραίων
 εὐλαλίᾳ καὶ δόξῳ σου ἱστανία καὶ αὐτὸ
 καὶ τὸ καὶ ἐν ἄρχῃ καὶ ἐν ἰσοσημοῖς
 — καὶ κατὰ αὐτὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐν ἰσοσημοῖς
 κυρίως ἰσοσημοῖς καὶ κατὰ τὸν ὁμοῦ τὸν
 φίλον — ὁ ἰσοσημοῖς καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 σου ἰσοσημοῖς καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 εὐλαλίᾳ σου ἱστανία καὶ ἐν ἰσοσημοῖς
 — καὶ ἀκατῆ καὶ φησὶ καὶ εὐλαλίᾳ σου
 καὶ κατὰ τὸν ὁμοῦ καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 ἀκατῆ καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 ἰσοσημοῖς — κατὰ τὸν ὁμοῦ (7οι γ' αἰ) ὁμοῖς
 καὶ δόξῳ σου καὶ τὸν καὶ τὸν καὶ τὸν
 1060 (8' αἰών) — τὸν δὲ τὸν καὶ τὸν
 τὸν — φησὶ τὸν τὸν τὸν — τὸν τὸν
 τὸν τὸν, τὸν. ὁμοῖς — φησὶ τὸν τὸν τὸν, τὸν